

Publicerad 2010-02-04 11:43 av opheliavampira

Någonstans mellan din verklighet och nuet

Skriver

mina brända brev

till livet

världen

Målar

mina naglar vita

och river

röda märken på de dagar som är

mina

Aldrig

att ni hör mig skrika

demolerar frustrationen

i molekyler

inombords

och låter mina tårar falla

framkalla

mitt leende

Mitt hjärta

blev dörrmattan

till de forna dagar

då verkligheten öppnade dörren

och ledde dig bortåt

Så fråga inte

var mitt självförakt kommer ifrån

se mig bara rätt in i ögonen

och andas åt mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren opheliavampira med Poeter.se id #21977 innehar upphovsrätten